

[Formanden.]

I Skrivelse af samme Dato meddeler Ministeren for Søfart og Fiskeri, at han i Landstinget har fremsat:

Forslag til Lov om Hvalfangst.

Folketingsmændene Munch-Petersen og Aksel Larsen har meddelt mig, at de ønsker her i Tinget at forelægge:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 100 af 29. Marts 1924, som ændret ved Lov Nr. 119 af 4. April 1932, om Forsørgelse af militære Invalider og saadannes Efterladte i de sønderjyske Landsdele.

Ved Folketingsmand Jensen (Gørding) er modtaget en paa Ribe Amts samvirkende Husmandsforenings Generalforsamling i Bramminge den 8. d. M. vedtagen Henvendelse til Regering og Rigsdag om Gennemførelse af Rentesaenkning for alle Former af Gæld og Krav om, at al Rente gøres konjunkturbestemt.

Henvendelsen vil blive tilstillet det Udvalg, der eventuelt maatte blive nedsat angaaende det her i Tinget fremsatte Lovforslag om Rentelettelse ved Konvertering m. v. af Kreditforeningslaan i fast Ejendom.

Uden for Dagsordenen har den højtærede Handelsminister Ordet for at fremsætte det i Dag anmeldte Lovforslag.

Handelsministeren (Hauge): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta*. Den gældende Lov med samme Titel og samme Indhold ophører at have Gyldighed den 1. Januar 1934, men da det er uden for al Tvivl, at Danmark ikke kan undvære regulerende Foranstaltninger som dem, der er iværksat i Henhold til den gældende Lov, vil det sikkert af alle blive opfattet som en Selvfølge, at Lovforslaget fremsættes.

Om dets Enkeltheder kan jeg udtale mig ganske kort. Der kan være afvigende Meninger om de Bestemmelser, der findes i den gældende Lov, og jeg skal straks sige, at der i den findes Bestemmelser, som jeg gerne saa ændret. Ikke desto mindre har jeg valgt at fremsætte Lovforslaget praktisk taget som en Forlængelse af den gældende Lov. Aarsagen dertil er for det første, at vi nu gennem et Aars praktisk Virke har erfaret, at Lovens Bestemmelser har været anvendelige, og for det andet, at Ændringsforslag, stillet paa nærværende Tidspunkt, straks vilde give Anledning til

Drøftelser og Formodninger, der kunde tjene som Grundlag for Manipulationer af forskellig Art til Skade for baade dem, der indlod sig paa saadanne, og for hele Samfundet.

Endelig er Forholdet det, at Oppositionspartiernes Repræsentanter i Valutaudvalget, hvor Sagen har været drøftet, har erklæret, at de ansaa det for rigtigt, at det Forslag, der vilde blive stillet, fremsattes i Rigsdagen uden formel Indstilling fra Valutaudvalget, og at Forhandlingerne om Lovforslaget, fandt Sted i det Folketingsudvalg, der formentlig vilde blive nedsat. Jeg har i et Blad læst en Artikel, hvori det forkyndes, at jeg i Valutaudvalget er blevet afvist, da jeg krævede Forhaandstilslutning til Lovforslaget. Jeg har nu ikke det Indtryk, at jeg paa nogen Maade i Valutaudvalgets Møde stod over for nogen Afvisning. Jeg har heller ikke kunnet indvende noget mod den Betragtning, at det var naturligt, at en Forhaandstilslutning i Valutaudvalget ikke kunde forventes, men at der paa den anden Side ikke kunde indvendes noget imod, at Sagen af mig er blevet forelagt for Valutaudvalget, inden Lovforslaget blev fremsat her i Folketinget. Jeg kan tilføje, at var det ikke sket, vilde man med Rette have kunnet kritisere min Fremgangsmaade.

Om Lovforslagets enkelte Bestemmelser behøver jeg her kun at udtale mig i al Almindelighed, de er jo gældende Lov og derfor Rigsdagen velkendte. De kan deles i to Hovedafsnit, det ene vedrører Statens Forhold til Nationalbanken under de ekstraordinære Forhold, vi lever under med Hensyn til Ordningen af vort Lands Pengevæsen, medens det andet Afsnit omhandler vore Eksportforhold m. v. Det er §§ 2 og 3, der her er de grundlæggende. Der gives der Regeringen en Bemyndigelse med Hensyn til vor Valuta og vore Importforhold, og da der ikke i det forløbne Aar er sket nogen Ændring til det bedre for Danmark paa det valutamæssige og handelspolitiske Omraade, ser Regeringen sig ikke i Stand til at foreslaa nogen Lempelse i de gældende Bestemmelser. Jeg maa tværtimod sige, at Aaret 1933 — og ogsaa 1932 paa adskillige Omraader — har formet sig saaledes for os, at vi baade i Henseende til paatagne traktatlige Forpligtelser over for Ulandet og i Henseende til vore Beskæftigelsesforhold, for at kunne værne dansk Produktion og for at have Mulighed for en Udvidelse af vor Eksport, nødvendigtvis maa have Lovbestemmelser, der hjemler os Ret til at gribe regulerende ind, naar Regulering anses for paakrævet.

Overalt i Verden møder vi praktisk talt